

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Стіваришення "Українських Робітничих Вістей".
 Передаплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Неповищення в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві вразно зазначити, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її неповищення та залучити поштову марку на її пересилку.

ДЕМОКРАТІЯ, ЧИ ДИКТАТУРА ПРОЛЕТАРІАТУ?

Диктатуру пролетаріату, себто державно-супільне правління робітництва, ненавидить буржуазія, її поборюють як "недоцільну і шкідливу" для працюючої класи соціалісти-реформісти. Проти диктатури пролетаріату є і антага, проти неї виступає і П. габурзько-лондонський соціалістичний Інтернаціонал. Як одиниць доцільний шлях пролетарського визволення вони висувають демократію.

Питання тепер, чи демократія — це справді той найдоцільніший та найпевніший шлях, яким пролетаріат все і всюди знайде до соціалістичного супільного устрою? Що таке демократія, як вона зродилася та яка її дійсна цінність?

Демократія є грецьке слово (демос — люд, крате — папу) і означає такий супільний лад, в якому керму мав люд. Одно тільки п'ято мав на собі той демократичний лад: в нім були дельвіники, які ніяких прав не мали, до яких демократія не мала ніякого примінення. Це потверджують всі історики, а між ними і сам Кавтський.

Це п'ято має і теперішня всіма захвалювана демократія. І тепер при демократичному устроєві всі політичні права, вся дійсна влада, вся користь з супільної організації по правді належать тільки буржуазії, а пролетаріат є позбавлений так само всяких користей та реальних вартостей з демократичного устрою, як в Греції невольники.

Чи демократією, себто звичайною парламентарною більшістю — а таку форму демократії рекомендують соціал-реформісти — дійде пролетаріат до своєї цілі, себто до скинення ярма капітала та заведення соціалістичного устрою?

Практика останніх революційних літ, досвід з політичного і державного життя в Німеччині, Австрії, Польщі, Англії і інших краях показує як неможливо краще, що так звана демократична парламентарна більшість це тільки звичайний гумбурт, просте ошукування пролетаріату.

Зараз по революції в Німеччині більшість в парламенті здобули соціалісти. Вони вислали з поміж себе кандидатів на президента республіки та міністрів. Захопили в свої руки керму держави. Буржуазія остала в меншості і ніби повинувалася соціалістичній більшості. Демократія запанувала та почала шлях реформи. Але не минуло багато часу, як при наступних виборах більшість здобули буржуазні партії, а соціалісти остали в меншості. Буржуазія захопила керму держави в свої руки.

Те саме було в Австрії. Тут теж по революції соціалісти здобули при виборах більшість і в свої руки взяли президенту республіки і більшість місць в парламенті. При других виборах більшість здобули буржуазні елементи і на місце президента міністрів соціаліста — прийшов клерикал, християнський супільник. Правительством зложено в цілості буржуазне, президенту взяли націоналісти.

В Польщі Пилсудскі спирався на демократію, мав за собою в союмі більшість ліберально-демократично-соціалістичну. По правді виконував він диктатуру свого військового, бо коли в 1922 році більшість союму вибрала прем'єром міністрів Корфанто, вшехполяка, Пилсудскі як начальник держави не згодився на цей демократичний принцип і не затвердив Корфанто. По довгих короходах, по провалених "більшості" ріжного калібру кілька разів — Пилсудскі та його кліка втрималася при владі. Але прийшли нові вибори, які випали так, що рішучою перевагою не дали нікому. Пилсудскі уступив, бо його "демократична більшість" змаліла в новому союмі, але з початку таки вдалося зліпнути демократичну більшість і вона вибрала і двох президентів з лівиці і прем'єра міністрів генерала "демократа". Та не пройшло і кількох місяців як цей самий союм з цих самих послів створив на місце демократичної більшості з лівиці — панську, куркузько-буржуазну більшість з правіці і в її руках опинилося правительтво. Хто на тім виходить добре? Очевидно не пролетаріат, а буржуазія.

Теперішня демократія з парламентарною більшістю, це по правді диктатура буржуазії і капіталу проти пролетаріату. Демократією буржуазія тільки ошукує пролетаріат та борониться своєю диктатурою — перед диктатурою пролетаріату. Демократична парламентарна більшість завжди скорше і легше владиться вишакрувати буржуазії, чим пролетаріатові. Адже військо, урядовий та адміністраційний апарат, економічна і культурна перевага — все є по стороні буржуазії. Як же ж тут пролетаріатові здобути, і що важніше, завершити за собою ту більшість?

Тепер, коли боротьба між пролетаріатом та буржуазією заострилася, говорити про демократію як єдиний шлях пролетарської боротьби, це в устах соціалістів, що заступають пролетаріат, самообман.

Добровільно буржуазія не хоче злати і не здасть своїх позицій. Пролетаріат знова не може відірватися своєї боротьби. Ми увійшли в період диктатури як форми правління. Це переходова доба, період між капіталістичним і соціалістичним устроєм.

Не будь диктатури пролетаріату — буде диктатура буржуазії. Це виходить з розвитку економічних та супільно-політичних подій. Маркс передбачив давно і угрунтував науково це питання. Революція видвинула його як злосудне питання практичної пролетарської політики. Комуністи завидна за диктатурою пролетаріату, буржуазія і соціал-реформісти за демократією.

Життя і його досвід стає по стороні комуністів, диктатура пролетаріату на кожному кроці поборює банкрутуючу демократію.

А. Ч.

Товаришу Робітнику! Не забувай, що твоя одинока газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісті" — видається лише за твої гроші і інших таксах самих, як ти. Памятай, що твоя газета від нікого не надіється поміччю, лише від тебе. Тому присиль передавату і скільки зможеши на пресовий фонд, а цим сповниши свій найголовніший обов'язок!

РОБІТНИЧИЙ РУХ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ПОСТУПАЄ ВПЕРЕД.

Робітничий рух в Злучених Державах чим день все більше і більше консолидується, виривається з під впливу гіпокритичної демократії і вступає на дійсний масовий революційний шлях, шлях політичний, якого цілею є здобуття державної влади.

Еще на початку організування Робітничої Партії Америки (в 1921 р.) Самуїл Гомперс передбачував велику небезпеку для своєї Американської Федерації Праці та для своєї тепленької посади. Гомперс і його менші помічники старались всіма силами задержати "аполітичність" в трейд-юніях, та за всяку ціну не впускати до своєї кошари людей, які мають зв'язок з політичними революційними партіями.

Кілька місяців тому назад Гомперс заявив отверто, що буде вигнаний з А.Ф.П. всі радикальні елементи. В деяких місцевостях вже роблено в цім напрямі спроби, однак в практиці показалося, що Гомперс є вже за слабкий, що він має до діла не з одиницями, а з масою, з котрою довше гратись не можна.

Коли Гомперсові наганячі вигнання радикалів з трейд-юній переданими дверми, то вони заходили знова задніми дверми і дальше провадили свою революційну роботу, яка шкодила Гомперсові і Ко., а приносила користь широким робітничим масам Злучених Держав.

І лише завдяки цім "шкідливим" радикальним елементам з А.Ф.П., а зокрема членам Робітничої Партії Америки вдалося організувати фармерсько-робітничу партію, яку становлять десятки ріжних політичних, економічних, загальногосп. ексонічних, трейд-юнійних і інших організацій, а також і революційні партії, між якими найголовнішу роль відіграє Робітничі Партія Америки.

Як відомо, в днях 3 і 4. липня ц. р. в Шікаго зізлілась делегати висше зазначених організацій і партій та організували Федеративну Фармерсько-Робітничу Партію. Організуванням такої партії робітничі Злучених Держав зробили величаний крок вперед і історія дійсного робітничого революційного руху в Злучених Державах буде починатись не від часу заснування трейд-юній п. н. "Найтс оф Лейбор", не від часу заснування А.Ф.П., С.П.А., "I.W.W.", Соц. Роб. Партії Америки, Пролетарської Партії і інших, але від часу організування Ф.Ф.-Р.П.

До цієї пори в Злучених Державах могли бути ріжні революційні політичні групи, з найбільшими інтелектуальними силами, з найбільш революційними клічимами, але так довго, як ті групи не обіймали в собі широкі робітничі маси організованого в юніях пролетаріату і бідного фармерства, вони не представляли собою ніякої сили, вони не лі-

Побороли Голод.

(Від нашого кореспондента з України.)

Катеринославська губернія одні з тих губерній України, в котрій два роки тому назад голодова зойк і стогін сотень тисяч людей, умираючих від голоду. По селах Катеринославщини, як і в других голодних районах, люде, ратуючись від голодової смерті, поїдали не лише котів, собак, шурів і сусликів, але й трупи людських. Ціми валками селяне голодної Катеринославщини направлялись в урожайні Полтавську, Київську і другі губернії. Вони вивозили туди не лише худобу і сільсько-господарський реманент, але і всяке домашнє бархало, починаючи від старої свитини та юбки і кічужки горшками, мисками; ложками і т. п. Все це віддавалось за кусок хліба, за пуд ячменю, картоплі, за кілька фунтів вироку або махуча.

Дуже часто вивабрились в таку експедицію батько поміран на степях з голоду, з холоду або попадав в руки грабіжників і не вертався більше до дому, а його сім'я, не дочекавши батька з хлібом, покидала дім і розсипалась безслідно, кічужки своє мізерне життя, в погоні за куском хліба.

Села прегогатої урожайної степової Катеринославщини в цей період голоду представляли з себе дуже сумну картину. Не лише плоти, паркини, хліви, повітки і другі господарські будинки йшли на топиво, а на ту саму ціль йшли і дахи селянських хат. В селах паував якийсь могольний сум, страх. Людей на вулицях не було видно, а тільки де-не-де стрічалась людина подібна на вогрешного з гробу. Тільки гола худа, з запалими губками в лоб очима, з висохлими губами дитвора чіплялась до всякого нового, повившогося в селі чоловіка і монотонним, неначе заргненим голосом кивала: "Дядю, дядечку, дайте кришучку хліба".

В містах, не лише в повітових, але і в центральних — губернійських містах Катеринослава, в той час було не краще, як на селах. По вулицях, по базарах, на стадії, скрізь поїди державними установами товпился маса нещасних, опухлих від голоду людей, дитвори. На кожнім кроці зойки і останні глухі стони умираючих від голоду людей. На тротуарах, на сходах, на бульварах, на перехрестках вулиць, на смітниках... день і ніч, скрізь одне і то саме — судороги голодних і слово "хліба".

Незамешкалі будинки руйнувались, розбивались, вивривались з них вікна, двері, підлоги і все це йшло на топиво, бо з голодом йшов в парі й голод, а лісів, на Катеринославських степах майже немає.

Кінець большевикам і їх владі, — сичали ізза вуглів контрреволюційні зміюки, котрі не задоволює на смерть колесо революції.

І так недавно це було. Всеюго не повних два роки. І за цей короткий час Катеринославщина вже змінилась до непізнання.

Сьогодні по селах Катеринославщини на кожнім кроці замітне відродження. Тому два роки вишакру сонцем і подібні на пустиню степи Катеринославщини — сьогодні як море хвилюють житом і пшеницею. Неначе звізди на вечернім небі виривають на степях копи. Змучений селянин відтхнув і взявся енергично за піднесення свого господарства. Горить новий тин, будують повітки, направляє хату. А над Дніпром, на плавнях, аж любо глянути — цілими стадами пасеться молодіжак, будуча худоба.

Ще рік, два і я стану твердо на ноги, — заявляє селянин і цікавиться вже більше культурним, супільним і політичним життям.

— Ми дамо собі раду, щоб рільництво не займало нас світова буржуазія. Колективізація допоможе нам вийбитись з віко-

ди від рундуками на базарах. Сьогодні вони не голодні вже. Вони йдуть на екскурсію в музей. На вулиці жебраків уже не видно. Де-не-де стрічається якийсь небудь какака, котрого не вєспіи ще забрати у відповідний дім або таки він сам ухилиється від цього як жебрак-професіоналіст.

А за вулга хотіли нову пісенку міщанина-обивателя: "Подачки з нас деруть, бога забули, життя нам немає"...

А тут ротаційна друкарська машина шумить в повнім розгоні — 25.000 друкованих листків викидає на годину. Листки, газети, брошури, книжки, журнали, шкідливі підручники проїгають поміж вальцями машини, а вона спішить, аж свиче. Здорівшого слова науки і чистої правдивої культури нам зараз треба по більше. І цей останній "голд ми побідиемо так, як побідило голод на хліб.

— По нашій стороні правда і сила, за нами й побіда, — грміко заявляє робітник і селянин, подавши собі взаімно моголості руки. А вогри їх що день, що година тратять свої надії і сили.

І. Ткачук.
 Катеринослав, 18. VII. 1923.

Галицький Клуб.

Під таким нагодовком харківський "Комуніст", орган Центр. Ком. К.П.(б.)У., в числі з 28. липня містить слідуючу передову статтю:

Галицьких збігів у нас багато в нашій Радянській Наддніпрській Україні. Одні з них шукали захисту на Радянській Україні ще в період безграничного панування в Галичині "диктатора" Петрушевича, другі прийшли до нас після здавлення повстання робітників і селян Східної Галичини підчас війни з Польщею, треті, нарешті, втікають до нас тепер від невшосного ганебного режиму насильства і розгрому всею українського, який завело тепер в Галичині варшавське правительтво. Другий раз робітничо-селянська Галичина не прораву чашу переслідування і пониження своєї української культури і своєї мови. Перший раз це було тоді, коли слідом за російською армією, яка йшла через Карпати, Східну Галичину завила товпа жадного, злодійкуватого, розпущеного вікаками царським деспотизмом російського чиновництва, на чолі котрого стояли граф Бобринський і падлюка в рясі і монашим каптурі єпископ Евлогій. Українські школи зістали замкнені, розгромлені і знищені і палено. (Однак це не шкодило панкам з "Укр. Голосу" та з Інститута П. Могилы в Саскатуні — Свистуню, Кудрикови і Стечиному — йти до ставлення єпископа Евлогія в Нью Йорку, єпископа Александра і на колінах благодати його, щоби прийняв під свій "покров" український нарід" в Канаді, який наразі захотів православ'я. — Перекладчик.) Нині польська шляхта в переслідуванні українців в Східній Галичині імітує (наслідку) найгірші методи Бобринських, Евлогіїв і Дудикевичів.

Класова боротьба польської буржуазії і поміщиків проти робітників і селян Східної Галичини прибирає з кожним днем такі розбещені, варварські форми, що нема нічого дивного в тім, що маса нових збігів павіє на територію Радянської України. З найбільшою гордістю ми можемо сказати, що так само, як колись за часів царизму Східна Галичина в складі австро-угорської імперії була Пемонтом української культури, так нині наша Наддніпрська Україна стає притягаючим центром всею гоненого і переслідуваного робітничо-селянського населення відрізаних новими границями українських земель.

Що-ж? Просимо!

"МИНИСТРИ" ПЕТРУШЕВИЧА ХОЧУТЬ ВЕРТАТИ ДО ГАЛИЧНИНИ.

Львів. — З Відня доносять, що "міністри" Петрушевича і члени Національної Ради масово вносять подання до Варшави з проханням дозволу повороту до Галичини. Між петентами є д-р Кость Левницький, бувший посол Лев Левницький, д-р Кирило Трильовський і інші.

"КОСМОС"
 УКРАЇНО-АМЕРИКАНСЬКЕ
 ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

Досі вийшли з друку слідуючі книжки Видавничого Товариства "Космос":

КАРЛ МАРКС, ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ. (Ю. Стеклов.) 112 сторін 25

ЧЕРВОНА ЗОРЯ (УТОПІЯ). (А. Богданов.) Друге, переглянуте видання. Переклад Ост. Нитки, ілюстрації Ів. Бабія. 160 сторін 25

ПОРАДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. (Проф. О. Синявський.) 150 сторін 35

МАТЕРІЯЛІЗМ—ФІЛОСОФІЯ ПРОЛЕТАРІАТУ. (Горьв.) 112 сторін 25

ЗАРОБІТНА ПЛАТА, ЦІНА І ЗИСК. (Карл Маркс.) 20

Замовлення на ці книжки разом з грішми посилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.